

den ikke forventes at falde. Det er vel i og for sig en rimelig logisk konklusion. Men det, der står i det her, er, at man for alle typer veje målretter indsatsen dér, hvor man har en forhåbning om, at hastigheden skal sættes ned.

Til det må jeg sige, at det selvfølgelig ud fra et pengemaskinesynspunkt er ganske fornuftigt, for så får man mange i fælden. Det, som regeringen er optaget af, er rent faktisk, at den automatiske fartkontrol, trafikkontrol, har en præventiv virkning i de områder, hvor det virkelig giver mening.

Det er ikke regeringens hensigt, at det skal være en pengemaskine, men det er regeringens hensigt, at vi skal redde så mange menneskeliv som overhovedet muligt. Derfor skal den automatiske trafikkontrol i stedet for at opsættes steder, hvor gennemsnitshastigheden ikke nødvendigvis ligger langt over hastighedsgrænsen, f.eks. opsættes foran skoler, plejehjem, sorte pletter, hvor der ikke er særlig mange, der måske i forvejen kører meget hurtigt, men hvor vi vil have, at alle bilister træder på bremsen.

Dér er der altså en forskel i forhold til det, der er praksis i dag. Det vil blive gennemgået meget, meget minutøst og grundigt, for det er regeringens opfattelse, at indsatsen først og fremmest skal være de steder, hvor vi redder menneskeliv, og ikke steder, hvor der er gennemsnitshastigheder, der tilsiger, at der skal opsættes et apparat.

Jacob Buksti (S):

Jeg er ked af at måtte sige det, men ministeren kan ikke have læst det her papir, og hvis ministeren har, så er hun ikke i stand til at læse. Det var under det tidligere spørgsmål.

Hvis man ser på side 4, står der, hvilke typer af veje som er udvalgt: ulykkesbelastede veje, skoleveje og andre særlig belastede veje, vejstrækninger med længere vejarbejde, gennem mindre byer osv. Så står der under punkt 4.4.: generelt for alle typer veje. Ja, de tre foregående typer – og det er jo en simpel ting, som ministeren selv siger, at det er logisk, at man kun kontrollerer på de her særlig farlige strækninger, hvis det er steder, hvor der bliver kørt for hurtigt.

Der står ingen steder i det her papir, at man generelt kontrollerer veje, hvor der køres for hurtigt. Det fremgår jo også på side 2. Derfor har ministeren ikke dokumentation for det, ministeren siger.

Hvis ikke ministeren vil indrømme det, må jeg jo bede om at få ministerens skriftlige doku-

mentation for, at i den database, som føres i Vejdirektoratet, er der dokumentation for, at man har vejstrækninger, som ikke er farlige.

Kl. 16.40

Justitsministeren (Lene Espersen):

Mit svar til hr. Jacob Buksti er, at regeringens fremtidige prioritet er, at det ikke er gennemsnitshastigheder og hastighedsgrænser, der er afgørende for, hvor man sætter den automatiske trafikkontrol op. Det, der er afgørende for regeringen, er, at den automatiske trafikkontrol er nogle steder, hvor det giver mening, fordi det redder menneskeliv.

Der må jeg altså fastholde, sagt til hr. Jacob Buksti, at vi ikke kan være 100 pct. sikre på, at det er den prioritering, der hidtil har været den eneste. Tværtimod har der jo været en flerleddet strategi om, hvordan man opsatte de her automatiske trafikkontroller.

Regeringen indrømmer og siger meget åbent, at der, hvor vi mener, at kræfterne først og fremmest skal bruges, er de steder, hvor man redder menneskeliv ved det, og ikke hvor man nødvendigvis arbejder for at få nedsat gennemsnitshastigheden. Man kan sige, at de to ting nogle gange kan have et parallelt og et ensartet formål, mens det andre gange vil være et valg, om man gør det ene eller man gør det andet.

Der er vores vurdering altså, at der skal øget fokus på de områder, hvor der er menneskeliv på spil, og den prioritering er regeringen jo i sin gode ret til at foreslå, og det er det, vi har tænkt os at gøre i forbindelse med fremlæggelsen af trafikpakken.

Jacob Buksti (S):

Det er jo slet ikke det, der er min pointe. Min pointe er, at det, regeringen kommer og foreslår, præcis er det, der er ved at blive indført. Det er præcis det. Der er ikke noget som helst nyt.

Det står sort på hvidt, at det, der prioriteres her, er farlige strækninger, det er skoleveje, det er omkring vejarbejde. Det var også det, der lå bag Folketingets behandling, mens det andet, som ministeren bringer ind, er der ikke belæg for at sige. Det er der ikke belæg for at sige.

Den eneste grund til, at der står det med, at det skal være steder, hvor hastigheden er højere på de særlig farlige strækninger, altså på skolevejene, er jo, at hvis folk overholder hastighedsgrænserne, kan de jo aldrig nogen sinde få en hastighedsbøde. Derfor er det, ministeren står og siger, jo absurd.